

קבב:

העור והרוטב פרק תשיעי הולין

עין משפט נר מצוה

מסורת הש"ס

א (מ"י פ"ח מהל' אמת
הסומאית הל' טו):
ב (מ"י פ"ח מהל'
ב"ב ד' מ"י פ"ח מהל'
בכורים הל' א'):
ג (מ"י פ"ח מהל'
ט"ו ד' מ"י פ"ח מהל'
תפלה הל' ב (ב)
א"כ ששן ע"י שו"ע א"כ
מ"י כ"ג פ"ד ד' ו' פ"ד א"כ
מ"י כ"ג פ"ד א"כ):
ד (מ"י פ"ח מהל'
ב"ב ד' מ"י פ"ח מהל'
ברכות ט"ו מ"ה הל'
ס"ג פ"ח מהל' א"כ
(בכורים הל' א' מ"ה
מ"ה ט"ו מ"ה מ"ה
מ"ה ט"ו מ"ה מ"ה)
ה (מ"י פ"ח מהל'
א"כ ששן ע"י שו"ע א"כ
מ"י כ"ג פ"ד ד' ו' פ"ד א"כ
מ"י כ"ג פ"ד א"כ):
ו (מ"י פ"ח מהל'
א"כ ששן ע"י שו"ע א"כ
מ"י כ"ג פ"ד ד' ו' פ"ד א"כ
מ"י כ"ג פ"ד א"כ):
ז (מ"י פ"ח מהל'
א"כ ששן ע"י שו"ע א"כ
מ"י כ"ג פ"ד ד' ו' פ"ד א"כ
מ"י כ"ג פ"ד א"כ):
ח (מ"י פ"ח מהל'
א"כ ששן ע"י שו"ע א"כ
מ"י כ"ג פ"ד ד' ו' פ"ד א"כ
מ"י כ"ג פ"ד א"כ):
ט (מ"י פ"ח מהל'
א"כ ששן ע"י שו"ע א"כ
מ"י כ"ג פ"ד ד' ו' פ"ד א"כ
מ"י כ"ג פ"ד א"כ):
י (מ"י פ"ח מהל'
א"כ ששן ע"י שו"ע א"כ
מ"י כ"ג פ"ד ד' ו' פ"ד א"כ
מ"י כ"ג פ"ד א"כ):

וקאמר ליה ר' יוחנן כל זמן שיונק, ואפילו לאחר שגמרו בדקה נמי
מליא מילתא דחדא הוא דבעינן וה"ק ר' יוחנן בנמו שפיר קאמר
דדור כן אכל הנקה לא הוה חכמה דלא פירש שגמרו שמה לא יא
ך אלא להוסיף אפילו לאחר שגמרו: או דילמא עולא בן שנטו קאמר.
אכל הנקה לא מעלה ולא מוריד וקאמר
ליה ר' יוחנן אף הנקה נמי בעינן:
כל זמן. משמע להוסיף באל: אל
סקניטני. להשיב לי ממנה: שכלשון
יחיד אני שונה אוספה. משנה ולא
כלשון סתם משנה שאני אומר אלעזר
בן יהודה אמרה דתמיא: המשמש
בדבר דבר שאין דרכו לכך כגון חלב או
להקטיר למחר דבר שאין דרכו להקטיר
כגון כשר שלמים והטמאת ואשם
ושירי מנחה או עור העולה אינה
ולא לפסול ולא לפגל עד (א) ששחט
לאכול למחר דבר שדרכו לאכול או
להקטיר למחר דבר שדרכו להקטיר
ועור שחמת האליה הרי הוא ככשר
ודבר שדרכו להקטיר קרינא ביה אם
עולה היא ומועיל לפגל את הקרבן
במשנת חוץ לזמנו או לפסול במשנת
חוץ לתקומתו: ומייבין עליו כרס.
האכול ממנו אפילו זמנו: וכל שגמרו
חכמים לפני עומסא. שהוא ככשר
שלא מליני כחו ורשע בזהמה טהורה:
להביא עור בית הכושת. של נקבה
במשנת או בשלמים והיא דלא מייביה
בגמיה כי הנך משום דלימיה בעולה
ומנא בעולה קאי. אלמא היא מנא הוא
לחשיב לכו שכל מ"ק לא קרי
בשר אלא עור שחמת האליה
למדיה: עור הפרסות ממש. ולא
עור שעל עמם השוק מן הקרסוליס
עד הארכובא: רכובה הנמכרת עס
הראש. כל עור שעל עמם השוק
מרכובה התמורה שחמין בשעת
הפשטת בהמה: סטמאס. ה"א
ימירא קדריס: רכובה. עורות טרעיס
הרכין שיהו ככשר ומנאי ה"א ימירא
נמי רבינן (ועל דף ק"ב): זרין ורועין
וקיפה שלהן ועור הכן נמי אימא
בזרייהו דהי מייביהו מפקת איבו נמי
אולכא הוא: האי הטמאס בשר
דחשיבניהו ולבניהו למיב: וזאבים
העינין. ולא קאי האי אלא אלא
אקרא בשרא האנקה והכח והלעגא
והחמור והתשמת אלה הטמאס וגי'
ולאו אקרא קמח דלמינה האמור
בסוף פסוק ראשון הפסוקי לומר
שאינן מין אחד אותן האמורים בפסוק
ראשון חלוקים מהאמורים בפסוק
שני: וליחשב נמי. במתניתין: בשרא
מתיב: רב טפא הוא ופני טפמא. רב דמשי מיניהו הפסוק
אלמא הטמאס אכל הני דקרא בשרא קאי מנא הוא ומני משנת
בערוסיהו ככשין: טפא דידן סבר לה כרבי יהודה. לומר לא
י"ף טעמא מהטמאס אלא מסכרה דגישתא כל שאין ממש בעורין
שהוא כן ואין לו ממש עור קרי בשר כרבי יהודה דלמחר הלעגא
בחולדה אלמא לאו אקרא סמך והאי דלא מודי ליה מנא דין
בהלעגא בהא פליגי מנא קמא סבר גישתא דידה לאו גישתא
הוא וכרי יהודה סבר גישתא הוא: שטלאה. לשון טלא. אלמא
מיון שטעמא מתורת בשר ומהנה לתורת עור בעלה והאי נמי
כיון שטעמן לפני הדורסן או שרכין על רגלו להלך בן אף
על פי שלג הילך: שטלאה. הוי משנה לבעולו: בא (עבוד)
לבעול. הלש עסקמו בערה והוא שכיר לבעול הבית ור"ף למי
להטיל בלוי יעריה עצמו ארבעה מילין עד שיגיע למקוה ויעביל
ויותר מכלן אין עליו לטרוח מן הסתם אלא אם כן נטמן לו בעל
הבית שכן הליכה: ולפסלה. המהלך בדרך וגמר בלבו רוצה
ללון מבעוד יום אם יש בית הכנסת בפניו עד ארבעה מילין
יעריה וי"ף שם כדי שיפסלה: ולגטילא ידים. לאכילה ואין לו
מיס ויש מיס לפניו לטוף ארבעה מילין ימין עד שיגיע למי:
איבו

ואם איתא והוא שיונק טבעי ליה. תימה חכמי ה"מ למצעי
או דילמא ה"ק עולא בן שגמרו בין יונק בין שאין יונק ואמר
ליה ר' יוחנן כל זמן שיונק בין שגמרו בין שאין שגמרו י"ל דלא
מסתברא דבעי לאפילונו כולי האי ולהכי לא בעי הכי וה"ר יעקב
מקוב"ל מ"ך דכולה שמעתי סברה
דיותר קשה אפילו תוך שגמרו כשאין
יונק מיונק אחר שגמרו ולכן כיון דר'
יונק כל זמן שיונק קאמר א"כ פשיטא
דעולא והוא שיונק קאמר דאי תוך
שגמרו בין יונק בין שאין יונק קאמר
א"כ כ"ש לאחר שגמרו אם הוא יונק
דחשיב ליה כן א"כ מה הוסיף ר' יוחנן
כל זמן שיונק הא עולא מודה דכל שכן
הוא: עור הראש ש"ע ע"ה הך מהו
שיטמא. על משנה היה שאלה הילך
הלכה דמתני' הוה ידע כדפריך מניה
לרבי יוחנן בסמוך:
למינהו הפסיק הענין. תימה
דלמך לעיל (דף ק"ב):
דחאי הטמאס לאסור זרין ורועין
דהסם נמי למינהו הפסיק הענין
דפסוק אחד הוא לפירוש הקונט' ו"ל
דהכא כל הנהו דממעטין אית להו
גישתא סכרה הוא (ב) לאוקומי אהנך
דמיב בשר למינהו ואע"ג דמתיבא
תשמת דהדייה דיש לה גישתא
ומרבינן לה אכל זרין ורועין דלעיל:
סכרה הוא לאוקומי בטלוהו:
למינהו הפסיק הענין. קמא תימה
כיון דהפסיק הענין למה
לי אלה: (א) רב"י יהודה דאוי"ר
בב"ר גימרא. פירש בקונטרס דליה
ליה דרשה דהטמאס (א) ולפירושו לא
הי מנא דברייה לא רבי יהודה ולא
הוא פלוגתיה ובתנא קאמר רב מנא
רב ופליג דהא מנא דברייה כוונתה
יש לפירש דכולהו אית להו דרשה
דהטמאס ומוקי מסכרה רביא
בהנכו דליה להו גישתא ומיעוטא
בהנכו דליה להו גישתא וליה להו
למינהו הפסיק הענין אלא רב דליה
ליה למינהו הפסיק הענין ע"כ פליג
עלייהו וחשיב תשמת:
אוזן העור שטלאה קרופה טהור.
ונתבל ככשר שמהי בלאו פ"ה
דפריך דהכל נמי במתני' להו קני
בהמה לפני הדורסן בלא הילך
ותימה א"כ ממי משני טלאה אפילו
דלא הילך דאכתי תקשה לימי במתני'
הנחה לפני הדורסן בלא הילך ע"כ
נראה דר"פ הילך אין טלאה לא
מדלא קמי במתניתין טלאה דס"ד
דטלאה גרע מהילך ומשני טלאה אף
על גב דלא הילך כולמר כן לי זה כמו זה ואין מדוש בזה יומר מנא:
לגב"ל. פ"ה מ' ש"ס לו לגב"ל עיקר חבירו בערה ר"ף לטרוח
עד ד' מילין להטיל כליו ולפי זה לא קאי לפני ולאחריו
אגב לאין רגילות להשכיר ארס דרך לעשות לו עסקה ונראה
מילין ימתין עד שיגיע לאותו גבל ומיירי באלה הוהלך בדרך ומינהו
חשיב עבודה דבעורין (א) לפסלה לרחוק ידיו לפסלה אין נראה דהכי דמי
אי דמטא זמן לזייי הא לייט עלה א"כ כרבי ברכות (דף טו.) אמאן דמהדר
אמיא בעינן לזותא דכתיב ארתיך נקיון כפי כל מיד דמנתי ואי
לא מנא זמן פסלה ממי אריא ד' מילין אפילו עובא נמי ונראה
כפירוש הקונטרס דלענין להפסלה בעשרה איירי ותימה דלמא לא
פירוש עבודה דבסמוך ועוד למאן דחשיב עבודה אמאן לא חשיב
שליש רים דפרק לא יחפור (ב"ב דף כג.) (א) דמדת המיל ו' ומחצה
רים ור"ח פ"ה תפלה לטעול תפלתו דאע"ג דק"ל (למך דף ק"ו):
כרבי יהודה בן במירא בדברי תורה ה"מ לנמוך ולק"ש אכל לפסלה
מנא לא נמי לא סנירה ליה דרבי יהודה בן במירא לפירוש ר"ח
ויחא דלא חשיב עבודה ליה חשיב אלא הנך תפלה שפיר עיניו טרה
מאן דחשיב עבודה שהיא כמו מענין טרה שמתהר העור מן
הטמאה ולהכי חשיב לה ולא חשיב היא דשליש רים:
טעור

תורה אור הש"ס

1. אלה הטמאס הלכס
בכל השקן כל הגבס
בהם בחמה יטעא עד
הערב: ויקרא י' לא

גליון הש"ס

הוב' ר"ה לבלב בו
השרת הפיל' ו' ויחמה
ר"ס. מלמא' בוחמ' דף טו
פ"א:

הנהרות הב"ח

(א) ר"ה ר"ה דמחמ' וכו'
ולא לפגל עד שיחשב
לחטל למחר: (ב) תוב'
ד"ה למינהו וכו' סכרה הוא
לאוקומי. נ"ב פ"ה ה"א
דמחמא: (א) ר"ה כ"ר
יהודה וכו'. וי"ב מנא
שמתו הות' ר"ש סק
שמינה של"ס:

הנהרות מורה"ב

א (מ"י פ"ח מהל' אמת
הסומאית הל' טו)
ב (מ"י פ"ח מהל'
ב"ב ד' מ"י פ"ח מהל'
בכורים הל' א')
ג (מ"י פ"ח מהל'
ט"ו ד' מ"י פ"ח מהל'
תפלה הל' ב (ב)
א"כ ששן ע"י שו"ע א"כ
מ"י כ"ג פ"ד ד' ו' פ"ד א"כ
מ"י כ"ג פ"ד א"כ):
ד (מ"י פ"ח מהל'
ב"ב ד' מ"י פ"ח מהל'
ברכות ט"ו מ"ה הל'
ס"ג פ"ח מהל' א"כ
(בכורים הל' א' מ"ה
מ"ה ט"ו מ"ה מ"ה
מ"ה ט"ו מ"ה מ"ה)
ה (מ"י פ"ח מהל'
א"כ ששן ע"י שו"ע א"כ
מ"י כ"ג פ"ד ד' ו' פ"ד א"כ
מ"י כ"ג פ"ד א"כ):
ו (מ"י פ"ח מהל'
א"כ ששן ע"י שו"ע א"כ
מ"י כ"ג פ"ד ד' ו' פ"ד א"כ
מ"י כ"ג פ"ד א"כ):
ז (מ"י פ"ח מהל'
א"כ ששן ע"י שו"ע א"כ
מ"י כ"ג פ"ד ד' ו' פ"ד א"כ
מ"י כ"ג פ"ד א"כ):
ח (מ"י פ"ח מהל'
א"כ ששן ע"י שו"ע א"כ
מ"י כ"ג פ"ד ד' ו' פ"ד א"כ
מ"י כ"ג פ"ד א"כ):
ט (מ"י פ"ח מהל'
א"כ ששן ע"י שו"ע א"כ
מ"י כ"ג פ"ד ד' ו' פ"ד א"כ
מ"י כ"ג פ"ד א"כ):
י (מ"י פ"ח מהל'
א"כ ששן ע"י שו"ע א"כ
מ"י כ"ג פ"ד ד' ו' פ"ד א"כ
מ"י כ"ג פ"ד א"כ):

שימה מקובצת

א (מ"י פ"ח מהל' אמת
הסומאית הל' טו)
ב (מ"י פ"ח מהל'
ב"ב ד' מ"י פ"ח מהל'
בכורים הל' א')
ג (מ"י פ"ח מהל'
ט"ו ד' מ"י פ"ח מהל'
תפלה הל' ב (ב)
א"כ ששן ע"י שו"ע א"כ
מ"י כ"ג פ"ד ד' ו' פ"ד א"כ
מ"י כ"ג פ"ד א"כ):
ד (מ"י פ"ח מהל'
ב"ב ד' מ"י פ"ח מהל'
ברכות ט"ו מ"ה הל'
ס"ג פ"ח מהל' א"כ
(בכורים הל' א' מ"ה
מ"ה ט"ו מ"ה מ"ה
מ"ה ט"ו מ"ה מ"ה)
ה (מ"י פ"ח מהל'
א"כ ששן ע"י שו"ע א"כ
מ"י כ"ג פ"ד ד' ו' פ"ד א"כ
מ"י כ"ג פ"ד א"כ):
ו (מ"י פ"ח מהל'
א"כ ששן ע"י שו"ע א"כ
מ"י כ"ג פ"ד ד' ו' פ"ד א"כ
מ"י כ"ג פ"ד א"כ):
ז (מ"י פ"ח מהל'
א"כ ששן ע"י שו"ע א"כ
מ"י כ"ג פ"ד ד' ו' פ"ד א"כ
מ"י כ"ג פ"ד א"כ):
ח (מ"י פ"ח מהל'
א"כ ששן ע"י שו"ע א"כ
מ"י כ"ג פ"ד ד' ו' פ"ד א"כ
מ"י כ"ג פ"ד א"כ):
ט (מ"י פ"ח מהל'
א"כ ששן ע"י שו"ע א"כ
מ"י כ"ג פ"ד ד' ו' פ"ד א"כ
מ"י כ"ג פ"ד א"כ):
י (מ"י פ"ח מהל'
א"כ ששן ע"י שו"ע א"כ
מ"י כ"ג פ"ד ד' ו' פ"ד א"כ
מ"י כ"ג פ"ד א"כ):